

2015. szeptember 11-i hétvégén osztályunk részt vett az év első bentmaradós hétvégéjén, amikor is Miskolcot és a környékét járhattuk be. Pénteken öt órakor indultunk, rövid buszút után megérkeztünk a Hungária Hotelbe, a szálláshelyünkre. Komfortos, tágas szobák vártak minket,

majd vacsora után bobozni indultunk. Hihetetlenül nagy élmény volt, az egész osztály gyermeki lelkesedéssel vetette bele magát a szinte már éjszakába nyúló, több körös játékba. Egész Miskolc-Tapolca a sikításunkról zengett és újra óvodásoknak éreztük magunkat. Miután mindenki végzett, egy kellemes séta keretében újra a szállásra mentünk, ahol már csak pihentünk és a szokásos, bentmaradós esti rutinunkat gyakoroltuk.

Másnap reggel persze mindenki fitten és kipihenten ébredt, és a finom reggelit követően a diósgyőri várban tettünk látogatást. Korhű ruhába öltözött, kedves idegenvezető hölgy kísért minket, akitől nem csak az alapokat, hanem érdekességeket is megtudtunk (így már tisztában vagyunk azzal, hogy honnan ered a 'trónol' kifejezés, valamint hogy a szolgák kitűnő kondíciónak örvendtek- hisz a királynék azt a luxust is megengedhették maguknak, hogy akár

minden nap(!) fürödjenek, a szolgák pedig ha akarták ha nem, cipelhették az egyébként is súlyos vödörökben a királyi fürdővizet). A várban még részesei lehettünk egy lenyűgöző lovas íjászbemutatónak a Szittyá Lovasíjászok által, néhányan pedig az aquaworld nyárvégi locsoló funkciót is kipróbálhatták Tamás harcos és a vizeskorsója által. Az ebéd és a laza-közepes csendespihenő elteltével a Miskolc-Tapolcai Barlangfürdőt vettük hatalmunk alá. Több órányi pancsolás után, fáradtan bár, de törve nem újra elindultunk a már jól ismert panziónk felé, ahol csodás vacsora várt ránk.

A vasárnapunk már kevésbé volt aktív. A Szent-István barlangot látogattuk meg először, sokak öröme és bánatára is – hisz a barlangban csupán 10°C volt – de megérte, hisz rövid túránk során gyönyörű látványvilág tárult elénk. Ha már erre jártunk,

természetesen nem hagyhattuk ki Hermann Ottó emlékházát sem. Idegenvezetésünk sajnos nem volt, de rengeteget megtudtunk a polihisztor életéről és munkásságáról. Ezt követően megebedeltünk egy hangulatos étteremben, majd csónakba szálltunk és átszeltük a Hámori-tavat.

Hazafelé menet nem maradhatott ki a maklári cukrászda, ahol mindenkinek bőségesen kijárt a sütiből, fagyiból és mindenféle édességből. Innen már csupán fél óra volt az út Egerbe, ahová nevelőtanáraink a vacsorát rendelték. Miután mindenki megette a gyrosát, nem maradt más hátra, csak a hön áhított tanulás. Az osztály a különválás óta először volt együtt, így az érdekes programok mellett még inkább megtanulta értékelni az együtt töltött időt, amit a bentmaradás hétvége nyújtott nekünk.

Hudák Bianka Annamária
Molnár Cintia Melinda